

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 5. Cùm teneantur Confessores curare salutem suorum Pœnitentium,
tenentur-ne indispensabiliter ipsis convenientes satisfactiones injungere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

„ miseretur , ut ea dimittat quæ scit jure posse
 „ dimitti : ne cum alterius miseretur , seipsum
 „ legi faciat obnoxium. Consideremus etiam,
 „ ne & ipsum deteriores faciamus cujus mise-
 „ remur injustè ; plerumque enim non coecere
 „ delinquentes majoris austeritatis est , quàm si
 „ ulciscaris. Traduntur enim in passiones igno-
 „ minia , qui cum aliquid inhonestum commi-
 „ seriat , nullum culpæ pretium ferunt.

Sed & sanctus Carolus , dignus Ambrosii
 successor , post Concilium Tridentinum agno-
 vit , nimiam Confessariorum indulgentiam,
 Deo & Ecclesiæ spiritui planè contrariam,
 multorum Christianorum damnationis causam
 extitisse , quoniam Ecclesia sanctorum Patrum
 vestigiis inhaerens , Pœnitentiam semper la-
 boriosum Baptismum vocavit.

S. Carol. in
 orat. habi-
 ta in Conc.
 Provinc. 6.

Longè absint à nobis , inquit S. Carolus,
 „ voces istorum qui consuunt pulvillos sub omni
 „ cubito manus , & faciunt cervicalia sub capite
 „ universæ ætatis ad capiendas animas. Ne isti
 „ his adulationum vocibus , vocumque blandi-
 „ tiis , cum nos fallere student , tum istis etiam
 „ illecebris populos nostros decipiunt : dicunt
 „ enim bonum malum , & malum bonum.

O popule meus ! quis poterit omnia mala
 „ qua te undique premunt , enumerando percen-
 „ sere ? Audent tamen isti à salutis via te adu-
 „ lationibus longius abducere : Popule meus !
 „ qui te in tanta malorum colluvie beatum di-
 „ cunt , ipsi te decipiunt & viam gressuum tuo-
 „ rum dissipant.

Quæst. 5. Cum teneantur Confessores cu-
 „ rare salutem suorum Pœnitentium , tenentur-
 „ ne indispensabiliter , ipsis convenientes satis-
 „ factiones injungere ?

Concil. Tri-
 dent. sess.
 14. cap. 8.

Resp. Concilium Tridentinum id infert ex
 „ his quæ diximus , his verbis : *Debent ergo Sa-*

De Sacram. Pœnit. Cap. VII. 87

cerdotes Domini, quantum Spiritus & prudentia suggererit, pro qualitate criminum, & Pœnitentium facultate, salutare & convenientes satisfactiones injungere: ne si forte peccatis conniveant, & indulgentius cum pœnitentibus agant, levissima quædam opera pro gravissimis delictis injungendo, alienorum peccatorum participes efficiantur. Habeant autem præ oculis ut satisfactio quam imponunt, non sit tantum ad novæ vitæ custodiam & infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum vindictam & castigationem.

Sanctus quoque Cyprianus agnovit nimiam absolvendi peccatores facilitatem, non impositis pro gravitate peccatorum congruis pœnitentiis, persecutionem esse, quæ fidelibus plusquam crudelitas tyrannorum nocuit. *Emergit enim, inquit, fratres dilectissimi, novum genus cladis, & quasi parum persecutionis procella sævierit, accessit ad cumulum, sub misericordiæ titulo, malum fallens & blanda perniciis. Contra Evangelii vigorem, contra Domini ac Dei legem, temeritate quorundam laxatur incautis communicatio, irrita & falsa pax, periculosa dantibus, & nihil accipientibus profutura.*

Non quærunt sanitatis patientiam, nec veram de satisfactione medicinam; Pœnitentia de peccatoribus exclusa est, gravissimi, extremique delicti memoria sublata est; operiuntur morientium vulnera, & plaga lethalis altis & profundis visceribus infixæ, dissimulato dolore contegitur.

Hoc sunt ejusmodi lapsus, quod grando frugibus, quod turbidum sydus arboribus, quod armentis pestilens vastitas, quod navigiis sæva tempestas. Solacium æternæ spei

S. Cyprianus. Sermon. 5. de lapsis.

adimunt, arborem à radice subvertunt, sermone morbido ad lethale contagium serpunt, navem ad scopulos, ne in portum perveniat, illidunt.

Quaest. 6. Cùm ita necessarium sit ad salutem Confessorum & Pœnitentium, ut hujusmodi Pœnitentiæ imponantur, quare vix occurrunt, qui convenientes, & salutare Pœnitentias injungant?

Resp. Hoc provenit ex parte Pœnitentium, & ex parte Confessorum, ex parte quidem pœnitentium; nam si accersentes medicum, qui medeatur corporalibus eorum infirmitatibus, parati sunt ad omnia præstanda quæ medicus jubet, modò id conferat ad sanitatem: aliter tamen se gerunt erga Confessarium: Medicus præcipere potest vivendi rationem, & jejunium per quadraginta & quinquaginta dies & ampliùs jubere potest; ut ægroti se in cubiculo contineant, neminem videant, venæ sectiones, incisiones, & amaras præcipere potest medicinas, focique globulos & similia: si autem æger aliquando conquerratur de nimia vi aut violentia remediõrum, sufficit quod dicatur illi, non alio modo posse curari morbum, aut vitam produci, tunc lubens obtemperat medico.

Verùm si Confessarius Pœnitenti dicat, inveteratum esse morbum, eumque non nisi longa Pœnitentiâ curari posse, jejunandum esse, ab hominum societate recedendum, orationi vacandum, Pœnitentiam esse Baptisimum laboriosum; occidendum eum potiùs, quàm curandum, si remediis uti nolit ejus morbo convenientibus secundùm Ecclesiæ leges. Pœnitentes ut plurimum respondere solent eo modo, quo quondam populus Israël respondit Isaiæ Prophetae, *Nolite aspicere nobis*